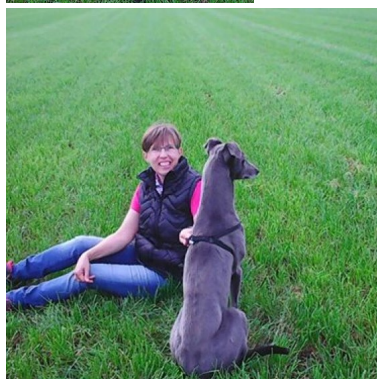

Storm

Storm was ons zorgenkind. Hij werd als heel jonge pup, nog geen vier maanden oud, aan Voordewindhond overgedragen. In eerste instantie dachten we hem bij een aardig opvanggezin onder te brengen, maar dat bleek de eerste de beste dag al geen succes.

Waardering Nog niet gewaardeerd
[Stel een vraag over dit artikel](#)

Of zeg maar rustig een drama! De Dierenbescherming moest er zelfs aan te pas komen. Onze Storm was namelijk zo ongelooflijk bang van mensen dat hij zich niet liet verleiden om weer terug het huis in te gaan en alle pogingen van de opvangmensen ten spijt liet hij zich ook niet pakken. En het werd alsnog later en bijna donker. Ten einde raad belden de mensen de dierenbescherming met de vraag of die niet een oplossing wisten. Die wisten ze wel: en met vereende krachten en behulp van een vangstok wisten ze het kleine, bange mannetje uiteindelijk weer te vangen.

Maar dat was natuurlijk geen toestand. We besloten hem in een bevriend dierenpension onder te brengen. Overigens moest hij ook daar met een vangstok uit de auto gehaald worden! In het pension leerde Storm dat er ook heel aardige mensen zijn die je zonder gevaar voor eigen leven kunt vertrouwen. De pensioneigenaar bijvoorbeeld, die vond Storm een echt toffe peer. Maar toen een van de bemiddelaars op een dag een bezoekje aan het pension aflegde en ook kennis wilde maken met Storm verviel deze onmiddellijk in zijn oude, angstige gedrag. Zelfs het feit dat zijn intussen geliefde pensioneigenaar erbij was deed hem in een soort blinde paniek uitbarsten. Kortom, het was een langzaam, uiterst langzaam proces met onze Storm. Hij bleef zeer argwanend tegenover mensen die hij niet goed kende. Dat deed zijn kansen op een succesvolle bemiddeling natuurlijk geen goed.

Gelukkig waren er twee vrijwilligers betrokken bij het pension die regelmatig met Storm gingen wandelen. Heel voorzichtigjes ontwikkelde zich een band tussen Storm en deze twee, gelukkig heel geduldige mensen. In de loop der tijd werd de band steeds sterker en datgene waar we eigenlijk niet meer op gerekend hadden gebeurde: Kurt en Peggy wilden Storm heel graag een permanent huis bieden!

Het inburgeringsproces verliep niet helemaal zonder hobbels, -de overgang van een leven in een pension naar een leven als huishond is natuurlijk een megasprong- maar de grootste problemen zijn nu toch wel overwonnen.

We wensen Storm een lang en vooral gelukkig leven toe vol met mensen die hij kan vertrouwen! En vanaf deze plek: Peggy en Kurt, veel dank dat jullie het met Storm hebben willen proberen!

